

SCENA *și* ECRANUL

✓

ANSAMBLUL DE CÎNTECE ȘI DANSURI C. C. S.

Din ultimul pro-
gram de cîntece și
dansuri :

← Elisabeta Gabor și
Nichita Pop în dan-
sul — creație proprie
— „In zăvoi“

Cornel Egetto, Ște-
fan Egetto și Eugen
Topilescu executînd un
terțet dintr-o suită de
dansuri ucrainene mon-
tată de Bedea Vladi-
mir.

↓

COP. I: VALERIA GAGIALOV (ANTONIA) ȘI NICOLAE BRANCOMIR
(MEFISTO) IN PIESA ORIGINALĂ „DOCTOR FAUST VRAJITOR“ DE
VICTOR EFTIMIU.

De vorbă cu autorul piesei

„HANUL DE LA RĂSCRUCE”

— Bună ziua tovarășe Lovinescu!

— Salut „Scena și Ecranul” și mă întreb cu ce ași putea să-i fiu de folos.

— Ați vrea să ne vorbiți câte ceva despre ultima Dv. lucrare?

— Despre „Hanul de la răscruce”? După părerea mea, încerc cu această piesă o formulă dramatică nouă. Nici o clipă nu mi-am făcut iluzia că această lucrare dramatică va întruni —

ca să mă exprim astfel — „sufragii unanime”. Dar, necesitatea de a găsi noi forme de expresie dramatică mi-a dat curajul să înfrunt unele adversități, fie ele de principiu, fie pur și simplu de... gust. În orice caz, țin să mulțumesc Teatrului Municipal și colectivului de interpreți care și-au asumat, cu căldură și curaj, sarcina de-a prezenta publicului o piesă de acest gen.

— Cine, sau ce v-a determinat să scrieți această piesă?

— Știu eu, ar fi multe de spus.... Ideia, care cred că a generat întreaga piesă, a fost aceea a reprezentării unui grup de oameni care să trăiască — efectiv una din fazele războiului atomic. Bineînțeles, ideia de a izola un grup de oameni și de a confrunța acest grup cu una sau mai multe problematici este o străveche idee de teatru, care va fi folosită încă foarte mult timp de acum înainte.

Eroii mei se puteau găsi tot atât de bine, având de răspuns acelorași întrebări, pe un vas sau într-o cabană oarecare. Nu aceasta interesează, ci felul în care am reușit să înfățișez oameni ai zilelor noastre, produși ai celei mai stricte contemporanități, puși în

fața unor probleme de acută actualitate. Iată deci, că problema de fond a dramei „Hanul de la răscruce” este — în ultima analiză — -problema responsabilității în fața unei eventuale catastrofe de proporții tragice ale unui război. Cu alte cuvinte, piesa mea

Dramaturgul Horia Lovinescu

reliefează existența unei răspunderi umane colective, condiționată de vehemența luării unei atitudini contra acestui cataclism.

— „Hanul de la răscruce” face parte din categoria pieselor care nu se sfârșesc odată cu deznodământul final?

— După părerea mea, piesa începe cu adevărat abia după căderea cortinei, „rezolvarea” adevărată aducînd-o spectatorul, care continuă disputa de pe scenă și îi

aduce o soluție prin mijloacele sale proprii. Unul din meritele „Hanului” este — socot — acela că obligă spectatorul să ia atitudine și să-și asume răspunderea rezolvării celor petrecute pe scenă. Cred, de altfel, că am spus destul, deoarece nu mie îmi revine misiunea de a vorbi, ci piesei însăși....

— O ultimă întrebare, ce pregătiți pentru viitor?

— Am foarte multe proiecte. Vă rog, însă, să mă lăsați să rezerv această surpriză cititorilor Dvs., la timpul oportun. Deocamdată — de curînd reîntors din R. D. Germană — trebuie să-mi mărturisesc entuziasmul și marea satisfacție de a fi cunoscut ope-

rele marelui dramaturg Bertold Brecht opere, pe care le consider excepționale și care, cred, vor stîrni entuziasmul publicului nostru.

— Se va reprezenta vre-o lucrare de Bertold Brecht pe vreuna din scenele noastre?

— Aci faceți o confuzie, mi se pare. Această întrebare e just să v-o pun eu Dumneavoastră. Știți ceva în acest sens?

Știm, și vă mulțumim tovarășe Lovinescu. Cît despre reprezentarea vreuneia din piesele lui Bertold Brecht pe scena vreunui teatru din Capitală, lucru acesta îl vom anunța și noi.... la timpul oportun.

Teatrul Național „I. L. Caragiale”,

Institutorii

Piesă în 3 acte de Otto Ernst

Ne aflăm într-un orășel, undeva în Germania, la sfîrșitul secolului trecut. Orășelul are bineînțeles și o școală primară, unde locuitorii își trimit copii destinați să devină, într-o zi, cetățeni onorabili, oameni utili ai societății din care fac parte. Dar, oare, cîți dintre părinții acestor viitori „oameni” s-au întrebat cine sînt acei institutori, cărora ei le încredințează tot ce au mai de preț, și ce fel de metode de educație folosesc?

Cîți dintre ei sînt, oare, de acord cu ideile „îndrăznețe” ale învățătorului Fleming, care susține cu îndîrjire că, între părinți și educatori trebuie să existe o strînsă și permanentă legătură?

Și — în special — colegiul, avînd în frunte pe preastimatul director, domnul Flachsmann, nu

poate tolera „ideile înaintate” și tonul direct și amical folosit de el, dar — mai ales — nu pot privi cu ochi buni faptul că Fleming e adorat de copii, pe cînd ei nu sînt decît... poate, temuți.

Domnul director Flachsmann, împreună cu învățătorul și prietenul lui, Diercks — sînt hotărîți să-l urmărească și să-l demaște în fața forurilor superioare,

Raportul se întocmește și, pe parcurs, i se mai adaogă o culpă și mai gravă: Fleming a fost „prins” de către Flachsmann și Diercks, pe cînd o ținea în brațe și vai!.... chiar o săruta pe încîntătoarea lor colegă, domnișoara Gisa Holm. Și asta în incinta școlii! — Poate exista ceva mai compromițător pentru un institutor?

Și iată că sosește inspectorul Prell, care vine să cerceteze — în urma raportului — isprăvile acestui institutor, care periclitează profilul moral al unor generații viitoare. Inspectorul Prell vine; trăznește, bufnește, se răstește la toți, și află „tot” — chiar mai mult decât se aștepta bietul director.

Vede clasele morocănoase și neaerisite, dar mai ales, sufletele neaerisite, îmbâcsite ale acestor institutori. — Reiman, care de când a absolvit Școala Normală să tot fie vre-o 30 de ani de atunci — n-a mai citit o carte, în afara celor de joc... — Weidenbaum, care a izbutit să-și îndobitocască elevii în așa măsură, încât dacă le-ai spune că „divanul este un mamier” ar crede...

Iar în ceea ce-l privește pe Fleming, Inspectorul Prell află într-adevăr un lucru foarte grav, acela că Germania era să piardă pe unul dintre cei mai buni educatori ai săi, din pricina unor nechemăți și mai cu seamă, a unor nemernici ca Flachsmann și Diercks.

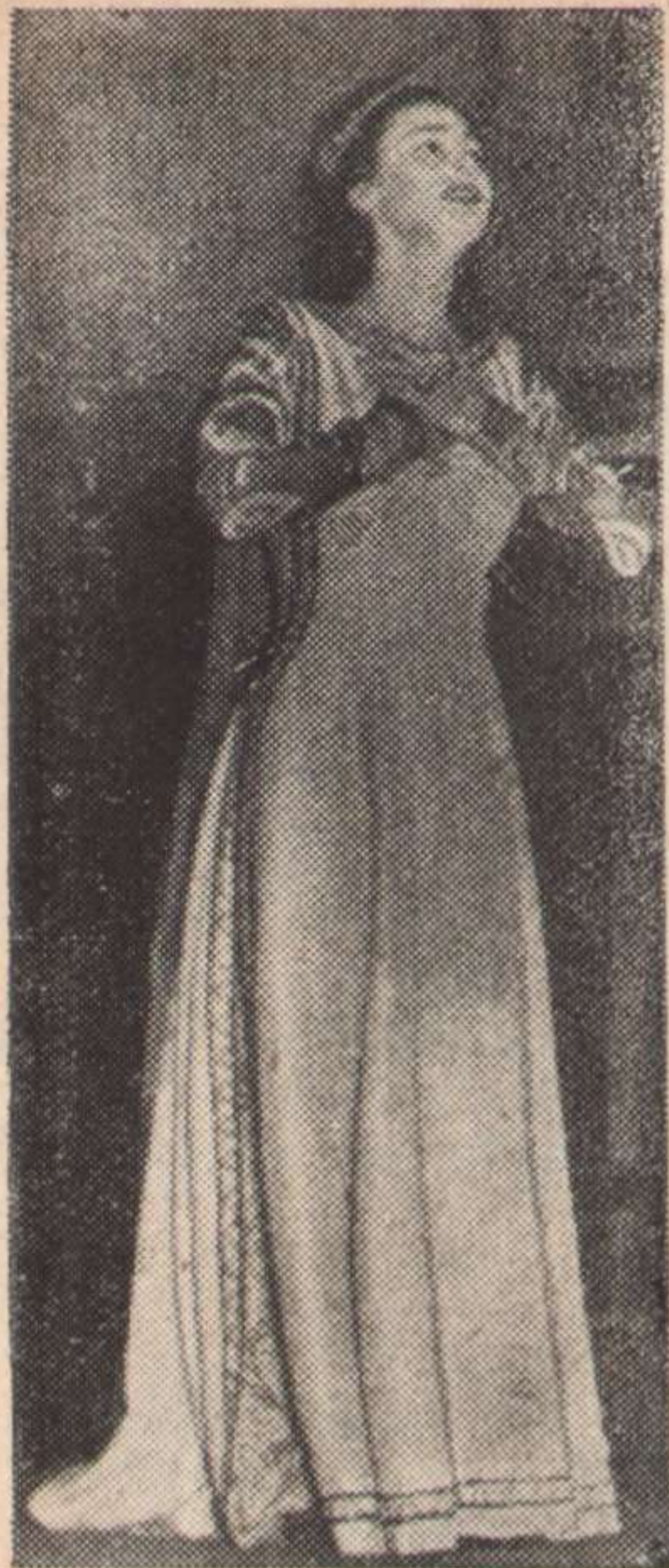
Inspectorul Prell pleacă tot bufnind, trăznind și răstindu-se la toți, dar lăsînd în urma lui, clase pline de lumină...

Otto Ernst, autorul acestei piese, care va fi jucată pe scena Teatrului Național „I. L. Caragiale”, în regia lui I. Finteșteanu, — a cunoscut desigur personajele acestei piese, el însuși fiind învățător, timp de 17 ani (1883—1900).

Poate chiar el să fi fost Fleming sau Prell? Cine știe...

I. Finteșteanu, Al. I. Ghibericon, C. Antoniu, N. Atanasiu, Nina Diaconescu, G. Barton, văzuți de Drăgulescu-Drag.

Antonia
(Valeria Gagialov)

Teatrul National
"J.L. Caragiale"

Doctor Faust vanzator

Piesă în 5-acte de Victor Eftimiu

Gemma Donatti (Agepsina Ma-
cri-Eftimiu) și Doctor Faust (To-
ma Dimitriu)

Dante (Emil Botta)

Doctor Faust
(Toma Dimitriu)
și Homunculus
(Dem. Savu)

NEBUNA din CHAILLOT

Piesă în două părți de Jean Giraudoux

Vă invităm să luați loc câteva clipe împreună cu noi pe terasa cafeului Francis, din piața Alma. Să nu vi se pară ciudată această invitație, într-adevăr puțin obișnuită; v-am poftit aici, încredințați că v-ar place să poposiți câteva clipe, în acest colț pitoresc al Parisului. Marțial, amabilul și iste-

Lucia St. Bulandra,
interpreta rolului titular

țul chelner al cafenelei vă poate servi o băutură răcoritoare, iar la mesele vecine veți întâlni figuri noi, interesante, pe care vă veți simți poate îndemnați să le cunoașteți. Și dacă doriți, noi vi-i putem prezenta pe cei de la mese. La ceasul acesta, înaintea amiezii, vin aici obișnuiții cafenelei. Rotiți-vă privirile și fixați-vă

asupra uneia dintre mese care v-a atras atenția în mod deosebit.

Acolo? Masa cea din marginea terasei? Acolo unde doi domni bine îmbrăcați șușotesc de câteva minute în mare taină? Ii cunoaștem, desigur. Sînt baronul Jean Hyppolyte Tomnard și domnul Emilie Durachon, președintele ia 11 societăți anonime, membru în 52 de consilii de administrație și director al unei societăți mondiale — desigur, tot pe acțiuni, — care ia ființă chiar în acest moment. Pentru că ceea ce își împărtășesc de câteva minute în mare taină baronul și președintele sînt tocmai planurile de viitor ale acestei uriașe societăți, al cărei scop — ascultați-i și vă veți încredința că nu e vorba de nici o glumă — este acela de a rade Parisul de pe fața pămîntului pentru a putea exploata zăcămintele petrolifere din subsolul său. Zăcămintele petrolifere au fost prospectate de domnul Von Stutten, care tocmai a luat loc la masa celor doi. E un domn din tagma acelor „onorabili” oameni de afaceri care, de la josnicul șantaj și pînă la mîrșavul asasinat, găsește bun orice mijloc pentru a-și întări „combinațiile” de miliarde.

Și acum, priviți: pe terasă a apărut o ființă ciudată, aproape o arătare: Aurelie, supranumită „nebuna din Chaillot”. Știm, apariția ei provoacă rîsul, batjocura.

Dar nu cedați acestuia îndemn, înainte de a o auzi, de-a o cunoaște. Pe Aurelie o iubesc și o

respectă toți oamenii de treabă din Chaillot: gunoierul și cîntărețul, negustorul ambulant și cerșetorul surdo-mut, canalagiul și jonglerul, Trina fata de la cafe-nea și sergentul, piccolo-ul și florăreasa. Iubesc fondul ei de omenie, de generozitate și fantezie care pentru cei răi, egoiști, prozaici pare o adevărată nebunie. Aproape fără să-și dea seama, toți acei năpăstuiți respectă în ea o viață care s-ar fi putut desfășura altfel; dacă n-ar fi fost înăbușită, siluită în ceea ce avea pur și frumos, de către societatea în care trăiește.

Și iată, aici pe terasa cafenelei Francis, nebuna din Chaillot, Aurelie află că aceiași oameni, aceiași exploatare care i-au distrus viața, plănuiesc un asasinat și mai monstruos: asasinarea Parisului. Ii recunoaște pe toți: pe îmbuibății din consiliile de administrație ale societăților anonime, pe sindcii presei care sprijină exploatarea și jaful, pe agenții de bursă pe mondenele afaceriste. Ii recunoaște cu ură și luciditate. Și — împreună cu tovarășele ei de „nebunie“ — împreună cu oamenii de ispravă din Chaillot — pune la cale pedepsirea acestor jefuitori

Fory Etterle

V. Ronea

I. Lucian

W. Siegfried,
regizorul
spectacolului

și asasini. Vor fi închiși cu toți în subteranele Parisului, acolo unde au adulmecat mirosul promițător de aur și dividende al petrolului. Vor fi închiși și vor putrezi acolo, pentru ca Parisul, oamenii cinstiți, să poată trăi, să poată visa, să poată spera. Iar Aurelie va rosti aceste cuvinte, care cuprind însăși sentința piesei lui Jean Giraudoux: „Totul s-a aranjat. Vedeți ce simplu este? A fost de-ajuns să se găsească o femeie de bun simț, pentru ca nebunia lumii să fie zdrobită. Dar data viitoare, gunoierule, nu mai aștepta. Dacă o nouă invazie de astfel de monștri ne amenință, dă alarma!”

Teatrul Armatei

Schițe de costume și decoruri: Lidia Pincus.

Impricinații

Comedie într-un act
de Jean Racine

În anul 1668, Racine împlinise 29 de ani și atinsese acea culme, de pe a cărei înălțime geniile privesc spre veacurile viitoare.

Jean Racine fusese predestinat, încă din fragedă tinerețe (de la 11 ani a fost educat în mănăstirea de la Port-Royal) carierei monahale.

Niște călugări, care considerau că Racine n-ar fi prea nimerit pentru o asemenea „îndeletnicire“, i-au intentat un proces. Au câștigat procesul, iar Racine, amuzat, dar poate și rănit în orgoliul său, care era nemăsurat, s-a hotărât să servească o lecție usturătoare acestei instituții imuabile, magistratura.

Așfel s-a născut unica comedie, a unuia dintre cei mai mari poeți tragici ai omenirii: „Impricinații“ (Les Plaideurs).

Dacă în tragediile lui, Racine a avut curajul să înfățișeze sufletul omenesc, mistuit de cele mai năpraznice pasiuni, în unica lui comedie, el atacă cu îndrăzneală, marile vicii ale societății: corupția și venalitatea. Cu toate că atacul său vehement se îndreaptă împotriva magistraților, Racine nu cruță nici nobilimea, reprezentată în persoana unei contese bătrâne, stupide și pedante. Magistratura e întruchipată în judecătorul Dandin (Bălăbănitul), care, cu mania lui de a „judeca“ se urcă noaptea pe acoperișuri, pentru a „judeca“ procesele motanilor în călduri... Judecătorul Dandin nu este însă numai un biet maniac, pentru el, pasiunea judecatului este strâns legată de plocoanele impricinațiilor. Și balanța justiției își va înclina talerul în acea parte în care aurul va atârna mai greu...

Gringoire

Comedie într-un act
de T. de Banville

În același spectacol, publicul se va bucura de o altă operă a literaturii franceze, de „Gringoire“ a poetului și dramaturgului Théodore de Banville.

Eroul comediei sale într-un act, „Gringoire“ este poetul Villon, sub numele de Petre Gringoire.

Petre Gringoire rătăcește prin Tours în anul de grație 1496. Își atrage dragostea unora și ura altora cu pana lui ascuțită și necruțătoare.

Intre alții îl atacă pe însăși majestatea sa Regele Ludovic al XI-lea, în „Balada spînzuraților“.

„Toți spînzurații aceia — de diavol ascultați — cer alți și alți tovarăși pentru spînzurătoare...“ și fiecare strofă se sfîrșește cu acest vers :

„E vesela livadă a regelui Loys“.

Regele se afla și el la Tours, unde venise să viziteze pe unul din cei mai credincioși supuși ai săi, postăvarul Simon Fourniez.

Gringoire e adus în fața lui, (fără a ști bineînțeleș în prezența cui se află)

și a unei mese încărcată cu bucatele cele mai ispititoare. E pus să aleaga : ori declamă „Balada spînzuraților“, ori pleacă fără a se fi înfruptat din bunătațile din fața lui...

Gringoire spune balada : soarta lui va fi deci identică cu a acelor din poem... Dar regele îl pune la încă o încercare și mai grea.

Simon Fourniez, acest cinstit negustor, are o fată de 18 ani, pe Loysa, fina regelui. Gringoire a trecut adesea pe sub fereastra acestei fecioare... Și zîmbetul ei speriat, a rămas pe veci întipărit în inima bietului poet.

Gringoire poate scăpa de spînzurătoare, dacă va reuși într-o oră s-o convingă pe Loysa să-i devină soție.

Și totuși, Gringoire — Villon nu moare spînzurat și e iertat.

Așteptăm această întîlnire, pe care ne-o prilejuiește Teatrul Armatei, cu unii din cei mai mari poeți ai ultimelor patru secole : Francois Villon și Jean Racine.

La

Teatrul

Tineretului

Mariana Demetriu —
Olea I. Tifor — Ne-
teirp și Gina Ha-
giu — Aleo

**Impărăția
oaglinzilor
Strimbe**

Piesă în 3 acte de
V. Gubarev și V.
Uspenski

I. Ilie Ion — Broc
(corb)
și
D. Sireteanu —
Împăratul

Milioanele lui ARLECHIN

de Eugen Mirea după R. Drigo.

Un arlechin iubea o colombină... Dar fiind sărac... De câte ori, pe câte scene, câți arlechini n-au iubit, sărmanii, atâtea colombine?

Și de câte ori n-au plîns amar că sînt săraci?

De data aceasta însă, și Arlechin și Colombina sînt mai altfel de cît predecesorii lor. Poate pentru că sînt mici de-o șchioapă; sau poate pentru că, înfrîngînd legile gravitației se avîntă victorioși peste mobile, peste ziduri și peste case, utilizînd și înălțimea scenei ca spațiu de desfășurare a acțiunii.

Cu toate acestea sînt emoționant de umani. Colombina e gingașă și grațioasă, Arlechin romantic și înamorat, Cassandre — tatăl Colombinei — zgîrcit și egoist, Leandre, pe care și l-a ales drept ginere, prost și îngîmfat. Să nu-i uităm nici pe Pierrette și pe Pierrot — slujitorii credincioși ai celor doi îndrăgostiți, — nici pe prostul Gaspard, valetul lingușitor al lui Cassandre, nici pe cei patru prieteni ai lui Arlechin, nici pe zîna cea măiastră, nici pe cei doi ucigași feroși și nici pe polițiștii despre care — dacă ar fi oameni — s-ar scrie cam așa: „O trecere interesantă a fost aceea a polițiștilor; într-un rol cu totul episodic, artiștii au găsit linia justă a in-

terpretării, cucerind binemeritate aplauze la scenă deschisă“.

Cassandre vrea să-și mărite fata, pe frumoasa Colombine, cu Leandre cel bogat și nici nu vrea s-audă de bietul Arlechin, fiindcă îl cunoaște sărac.

Arlechin sărac?

Nicidecum. Într-o frumoasă noapte de carnaval, el își descoperă, în fața prietenilor, toate comorile.

Numai Cassandre nu le poate vedea, pentru că ochii lui s-au deprins să vadă numai aurul, iar milioanele lui Arlechin nu sînt din aur și nici nu se văd cu ochii. Ca să scape de Arlechin, Cassandre plătește doi ucigași de meserie ca să-lucidă.

Și — totuși — pînă la urmă Arlechin este cel care triumfă. Desigur că nu e numai meritul lui. Il ajută și dragostea Colombinei și zîna și notarul cel cu picioare de țînțar și cu glas pițigăiat, care seamănă surprinzător cu vocea lui Trestian.

Și îl mai ajută milioanele sale, comorile ascunse pe care nu le poate vedea Cassandre, dar pe care spectatorii le pot descoperi la Teatru... Țândărică.

Teatrul „Țândărică“

Rigoletto (Alexandru Enăceanu),

mului a trebuit să fie atenuată, ca de altfel și numeroase alte aluzii la „binefacerile” regalității... Modificările erau cerute una după alta, mergînd pînă la absurd (i s-a cerut de pildă compozitorului, ca „Rigoletto” să nu fie cocoșat).

— De fiecare dată, Verdi suferea adînc, afirma că va retrage opera, dar pînă la urmă ceda dorinței de neînvins de a-și vedea lucrarea reprezentată pe scenă.

Și „Rigoletto” s-a reprezentat într-adevăr, pentru a fi apoi jucată pe toate scenele lumii. În acele vre-

Teatrul de Operă și Balet al R. P. R.

Ducele (Dinu Bădescu) și Gilda (Iolanda Mărculescu)

Puține lucrări de operă clasice au avut parte, pînă la prima lor prezentare în public, de o soartă atît de vitregă ca vestitul „Rigoletto” de Verdi. Inspirat după „Regele se amuză” de Victor Hugo, compoziția trebuia să aducă — în limbaj muzical — același mesaj de acuzare împotriva bunului plac monarhic, același protest în numele umanității și al binelui.... Dar, în a doua jumătate a secolului al 19-lea cînd a fost scris „Rigoletto”, Italia era în plină stăpînire habsburgică, și cum ar fi acceptat oare cenzura unui imperiu atît de „strălucit”, ca un rege să apară pe scenă drept simbol al ușurinței și desfrîului, cauzînd nenorocire unei tinere fete și a tatălui ei?

Drept care, la cererea cenzurei, regele a trebuit să devină duce de Montero (după numeroase transformări), vestita scenă a bleste-

muri, cenzura a reușit să-și impună în cea mai mare parte pretențiile, dar nimeni și nimic n-a putut atenua valoarea protestului uman și social, care străbate opera lui Verdi. Și poate niciodată un rol de bariton n-a cerut o trăire sufletească mai intensă, o gamă mai largă de interpretare ca rolul acestui bătrîn bufon, care ajunge victima unei groaznice glume regale — tot atît de groaznică, în fond, ca multe altele la care, altădată, asistase impasibil.

... Dacă privești într-o seară,

la Teatrul de Operă și Balet, chipurile celor care urmăresc „Rigoletto“, descoperi în privirile multor spectatori că întîmplările de pe scenă le sînt de mult cunoscute... Și, totuși, de ce încordarea — emoția, tristețea sînt aceleași, de ce tu însuși participi de fiecare dată, alături de Gilda și de bătrînul ei tată, la profunda lor tragedie? Este unul din marile secrete ale muzici... De fapt secretul înseamnă numai frumusețe melodică, claritate, plasticitate... dramatism muzical.

RIGOLETTO

Un spectacol
veșnic tînăr

Rigoletto (Alexandru Enăceanu)
și Ducele (George Corbeni)

Deși la rugămintea noastră de a ne răspunde la câteva întrebări în legătură cu activitatea sa concertistică și cu preocuparea de îmbogățire a repertoriului, Valentin Gheorghiu ne răspunsese cu multă afabilitate, poftindu-ne la el să stăm de vorbă, ajungând în fața ușii, ne-am simțit oarecum stînjeniți. Aveam impresia certă de a tulbura un om ocupat. Din apartament, pătrundeau pînă la noi sunetele mîngîietoare ale viorii, însoțite de acordurile vibrante ale pianului. Frații Ștefan și Valentin Gheorghiu, studiau.

Valentin Gheorghiu

Stînjeneala ne-a fost, însă, risipită de zîmbetul cu care ne întîmpină cunoscutul pianist Valentin Gheorghiu, și convorbirea începu cu o întrebare... a lui.

— Activitatea mea artistică are două aspecte; cea de interpret și cea de compozitor. Care din ele vă interesează?

① activitate, bogata

— Să începem, dacă vreți, cu cea interpretativă.

— Ai dreptate. Am fost invitat, împreună cu maestrul George Georgescu să particip la sărbătorirea orchestrei Gewandhaus din Leipzig, care împlinește în curînd 175 ani de existență. În cadrul acestei sărbătoriri, voi cînta rapsodia pentru pian și orchestră de Rachmaninov și voi susține un recital. La înapoiere mă opresc la Praga, unde am fost invitat să fac parte din juriul concursului internațional de pian „B. Smetana”. Tot acolo, acompaniat de filarmonica cehă, voi interpreta concertul de Schumann.

— Dar în țară?

Voi susține un recital la București cu lucrări de Beethoven, Schubert și Chopin. Impreună cu fratele meu voi cînta cele 3 sonate pentru vioară și pian ale lui Brahms, cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la moartea marelui compozitor german. Deasemeni intenționez, ca pînă la sfîrșitul stagiunii să pregătesc cu Șt. Gheorghiu și Radu Aldulescu un concert de triouri. Programul încă nu l-am stabilit. Cred că vom alege lucrările de acest fel ale lui Beethoven.

— În legătură cu preocupările de a vă îmbogăți repertoriul cu lucrări ale compozitorilor noștri nu ne puteți spune nimic?

— Cum să nu! După concertul în care am prezentat câteva din lucrările lui George Enescu, studiez alte câteva lucrări enesciene, o sonată pentru vioară și pian de Alfred Mendelsohn precum și sonata pentru pian de... Valentin Gheorghiu.

— Pentru că veni vorba de compozitorul Valentin Gheorghiu, vrei să ne spunei câte ceva din activitatea dvs. de compozitor?

— Bucuros. Cu ce să încep? Am așteptat, nu fără emoții, audiția simfoniei a II-a în noua redacție. Am lucrat la ea trei ani încheiați. Helmuth Plattner va cânta la Ateneu două din lucrările mele mai vechi, preludiu și fuga pentru orgă. Și în sfârșit, acum lucrez la o piesă pentru pian și orchestra pe care, bineînțeles, intenționez s-o prezint eu însumi în prima audiție.

Ne-am despărțit mulțumindu-i pentru răspunsurile date. Nici nu apucasem să coborâm scările, și valurile muzicii inundau din nou imobilul. Frații Gheorghiu reînceuseră studiul!

La 9 aprilie, în cadrul concertelor de Studio își vor da concursul pianista Alla Pop (Timișoara) și Victoria Teodorescu (voce).

Concertele de muzică de cameră organizate de Filarmonica „George Enescu” vor fi în cursul lunii aprilie, deosebit de interesante. Astfel, la 13, în sala Ateneului, P. Ștefănescu-Goangă va da un recital de liduri.

★

La 14 aprilie Ștefan și Valentin Gheorghiu vor da un concert de muzică de cameră. În program: Brahms.

★

O seară de liduri de Schubert, va fi o-

Dirijorul Dumitru Niculescu, de la Orașul Stalin, va apărea la pupitrul Filarmonicii, în concertele din 6 și 7 aprilie al căror solist va fi violonistul Virgil Pop.

★

La 14—15—16 aprilie, maestrul George Georgescu va dirija concertul Filarmonicii, avînd în program simfonia a IX-a de Beethoven. Soliști: Emilia Petrescu, Martha Kessler, Mihail Știrbei și Alexandru Voinescu.

ferită de Dan Iordăchescu și Vera Rudeanu.

★

Renumitul pianist ceh Iosif Palenicek, va da în 8 aprilie, un recital în sala Ateneului.

MAI BINE VESEL DECIT TRIST

Spectacol muzical în două acte de N. Stroe și A. F. F. F.

Adevărul afirmației de mai sus, are tot atîta nevoie să fie demonstrat, ca și cînd s-a zicală, „decît sărac și bolnav, mai bine sănătos și bogat“!... Dar iată că Stroe s-a hotărît, totuși, să ne dovedească această evidență și încă într-un spectacol de două ceasuri, cu sprijinul unor redevabili aliați ca Zizi Șerban, Trio Savoy, Rolanda Camenaru etc!... (cerem pe această cale scuze celor cuprinși în „etc“!)... Numai că avertismentul nostru nu urmărește un simplu consimțămînt teoretic, ci aplicarea în practică: adică să vă amuzăm, să vă dăm rîsul și toate celelalte nuanțe, atît de prețioase în inventarul firii omenești.

Dar, despre argumentele acestea, sînt necesare cîteva amănunte: de pildă, cîteva despre importanța unui magnetofon în viața conjugală, care — folosit la timp — poate transforma o furtună iminentă într-un blînd zefir prietenos... sau despre felul cum se pot administra banii în viața personală și în aceea a instituțiilor (cîte odată existînd unele deosebiri, nu lipsite de semnificații!), sau despre modul cum pot povestii trei oameni diferiți aceeași întîmplare, cînd eroii sînt ei însăși... sau despre unele amănunte, de loc lipsite de interes, de la unele spectacole de pe scenele noastre... sau, în sfîrșit, despre diverse apucături din viața noastră în care, vorba lui Stroe, „chiar dacă-i exagerat, e ceva adevărat“!...

Dar cum un rezumat al unui spectacol humoristic nu reușește niciodată să te facă să zîmbești (decît poate prin slăbiciunile lui) rămîne totuși preferabil, pentru cei care vor să pună în practică zicala „mai bine vesel decît trist“, să frecventeze Teatrul „Constantin Tănase“ în fiecare luni seară (în contact în ziua de relache) cînd Stroe și grupul lui de colaboratori sînt gata să vă ofere risetele dvs.

Mihail Kingsbury, Nuși Cremeneanu, Jeni Săndulescu, Olga Petrescu, Ionel Bărbulescu (chitară) și Mihai Georgescu (contrabas).

Zizi Șerban și N. Stroe →

Didi Ionescu

Scenă din film: Toma Dimitriu (în rolul Florinte Damian) și Dana Comnea (în rolul Anica Nedelea)

De-abia s-a terminat turnarea ultimelor scene din noul film românesc „Rîpa Dracului“, cînd s-a și trecut la ultima operație, montajul. Dacă sînteți curioși să cunoașteți această fază, atît de importantă în crearea unui film, vă poștim să ne însoțiți...

IN CABINELE DE MONTAJ

— Stop! aici înserăm, prim planul cu Dana Comnea. Furișîndu-ne în cabina de montaj scufundată în întuneric, i-am surprins pe regizorul Jean Mihail și pe monterul șef în plină activitate. Ajunseseră la ultima bobină. Ne-am apropiat cu oarecare sfiială — de teamă să nu-i stînjenim. Atîta știam și noi: procesul de montaj este o treabă complicată, care cere atenție încordată.

Acum am înțeles de ce regizorul oprise pentru o clipă proiecția: pe ecran se vedea un plan static, aîdoma unei fotografii.

— Aici tăiem și introducem portretul, îi spune Jean Mihail monterului.

Aplecați de-asupra micului ecran, regizorul și monterul continuă să controleze cu atenție cadru după cadru. Iată o imagine impresionantă: O furtună năpraznică în pădure, care încearcă să doboare copacii.

Totul este atît de viu, atît de impresionant, încît deși lipsea sunetul, agitația și frămîntările tăietorilor de lemn nu mi se păreau de loc nefirești.

Totuși am fost tentați să revedem cadrul așa cum îl vor viziona spectatorii pe ecranele cinematografele și de aceea, câteva zile mai târziu, am pătruns...

ÎN SALA DE MIXAJ

Aceasta se află într-una din clădirile Centrului de producție cinematografică.

Pe un ecran normal revăd scena furtunii. De data asta, totul apare și mai convingător. Auzim șuieratul vântului, ropotul ploii și deslușim strigătele tăietorilor de lemne.

„Mixaj“, se cheamă de fapt „amestec“. În această sală se execută pregătirea sonoră a benzilor de zgomote și dialog.

În camera alăturată se găsesc mai multe aparate numite „bancspilere“ care reproduc fiecare în parte, șelurite zgomote, muzică și dialoguri. Sunetele sînt „citite“ de fiecare din aceste aparate și apoi transmise simultan într-un singur difuzor. După ce s-a stabilit intensitatea fiecărui efect sonor în parte, se face o retransmisie în timpul căreia toate sunetele sînt înregistrate pe o bandă comună.

Între timp, proiecția a fost oprită. Dar pentru puțină vreme. Lumina din sală s-a stins din nou și ecranul a prins viață.

Din difuzor răzbat acum aceleași efecte sonore, de data asta definitive, care sînt înregistrate pe o singură bandă sonoră. „

Acestea au fost aspecte ale ultimelor operații făcute la filmul „Rîpa Dracului“.

Scenă din film : Titus Lapteș (în rolul chiaburului Grigore Bălțat).

Metina întîlnire

Impresionanta nuvelă a marelui clasic rus V. M. Korolenko a fost transpusă pe ecran, în studiourile sovietice „Mosfilm“, filmul înfățișînd o pagină emoționantă din viața omenilor simpli, în Rusia secolului XIX-lea.

Este vorba de fericirea zdrobită a doi tineri îndrăgostiți: umilul funcționar al Ministerului Marinei, Vasili Kruglikov și logodnica acestuia, Raisa Fedoseevna. Au

trecut de atunci peste 30 de ani. Acum, Kruglikov, exilat în Siberia pentru că a atentat la viața superiorului său, generalul Latkin — cel care a încercat să-i zdrobească fericirea — trăiește într-o cabană cufundată în zăpezi, schimbînd cai de poștă. Dar Raisa? Raisa a luat de asemenea drumul exilului. Indrăgostiții de odinioară se vor întîlni, într-un moment de mare tensiune dramatică.

BLAVNA DE WOLFF

O producție a studiourilor italiene

Scenariul : Sergio Amidei ; Age-Scarpelli. Regia : Glauco Pellegrini.

Muzica : Roman Vlad.

Interpreți : Franco Fabrizi, Giovanna Ralli, Roberto Risso, Paolo Stoppa.

DON JUAN

Ne aflăm în Spania secolului al XVII-lea. De la un capăt la celălalt al țării, nu e colț de stradă, nu e casă sau piață în care să nu se vorbească despre aventurile frumosului și viteazului Don Juan Tenorio.

Dar cine este Don Juan? O figură populară, un tânăr semeț pe care imaginația aprinsă, a femeilor în deosebi, îl înzestrea cu cele mai variate însușiri. Ei bine, acest Don Juan simbol al frumuseții și puterii de seducțiune, a prilejuit studiourilor franceze un film amuzant, film de umor, de pitoresc și fantezie.

Printre interpreții filmului îl menționăm în primul rând pe Fernandel — irezistibilul actor comic în rolul Sganarelle. Don Juan este întruchipat de Erno Crisa, un actor cu însușiri adecuate personajului. Regia filmului este semnată de John Berry.

OAMENI FARA importanță...

Drama unei vieți — a unor vieți...

Drama lui Jean Villard, șoferul în vîrstă de 50 ani, tată a trei copii, profund nefericit în căsnicie. Drama Clotildei, a tinerei lui iubite care-i moare în brațe, în timp ce — împreună în mașină — pornesc spre cabana „Caravane” spre uitare.. spre fericire

Realizat de Henry Verneuil, după romanul lui Serge Groussard, filmul „Oameni fără importanță” este interpretat de Jean Gabin, Françoise Arnoul, Pierre Mondy, Ivette Etievant,

Muzica: J. Kosma.

JOCUL cu VIAȚA

... este povestea dramatică a unei căsnicii, care se distruge — în timpul ocupației hitleriste — pentru că vremurile aspre, vijelioase, demască cu putere pe acei care își dovedesc lașitatea, josnicia, frica, ca și pe cei care se pot numi cu un singur cuvânt, niște autentice „caractere”.

Subiectul acestui patetic film cehoslovac — desprins dintr-o întâmplare reală care s-a petrecut la Praga în 1941 — scoate în evidență eroismul, forța morală de nebiruit a luptătorilor din ilegalitate.

Jan ZISKA

În istoria plină de frământări a Cehoslovaciei, a existat momente de un intens dramatism, care au scos în evidență figurile unor eroi rămași vii pînă în ziua de azi în memoria poporului.

Una dintre aceste figuri este Jan Ziska conducătorul unei mari răscoale antifeudale.

Filmul „Jan Ziska“ evocă figura popularului erou ceh, interpretat de cunoscutul actor Denek Stefanek, care a întruchipat pe ecran și pe Jan Huss.

STIRI DE PESTE HOTARE ★

Pînă la sfîrșitul anului, studio-urile cinematografice din U.R.S.S., vor realiza nu mai puțin de 87 filme, dintre care 41 filme în culori și 5 filme pentru ecran lat (cinemascop).

Zakhar Agranenko, realizatorul filmului „Garnizoana nemuritoare“, va prezenta pe ecran un film care va evoca prima intepretare a celei de a 7-a simfonii de Șostakovici, în anul 1942, în Leningradul încercuit de armatele naziste cotropitoare. Regizorul va urmări și va aduce în fața spectatorilor pe cîțiva din organizatorii acestui concert, care s-a desfășurat în condiții neobișnuite.

Numeroase sînt filmele care se vor realiza în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Iată cîteva dintre primele producții intrate „pe platoul de filmare“:

Un film despre viața lui Lenin (realizator: cunoscutul regizor Serghei Iutkevici); „Adevărul“ un film care oglindește aspecte din lupta poporului ucrainean pentru instaurarea puterii sovietice; „Torrentul de fier“, „Kilometrii de foc“ și „Perekop“ trei producții consacrate anilor de război civil și luptei pentru libertate.

Regizorul sovietic G. Kozînțev turnează ultimele scene ale filmului „Don Quichotte“ după cunoscutul roman al lui Cervantes. Interpretul rolului titular? Marele actor Nikolai Cerkasov.

Pe cunoscutul cîntăreț francez Maurice Chevalier vom avea plăcerea să-l vedem, spre sfîrșitul a-

nului 1957 — într-un film intitulat „Un, doi, trei“. Scenariul acestei noi producții a studiourilor franceze a fost realizat de Billie Wilder, după o piesă cu același titlu, jucată cu mult succes pe scena unuia din teatrele berlineze.

Micheline Presle cunoscuta actriță franceză de cinema, care a interpretat rolul Margueritei Gauthier din „Dama cu camelii“ va reapare pe ecranele cinematografelor în filmul „Lupoaicele“ realizat după romanul scriitorilor Boileau și Narcejac.

Raymond Rouleau regizorul filmului „Vrăjitoarele din Salem“

„Ochi pentru ochi“ se numește noul film pe care îl realizează cunoscutul regizor francez Andre Cayatte, după romanul tânărului

ței? După ce va termina filmul „O primăvară unică“ care se realizează actualmente sub conducerea artistică a lui A. Stolper, va

scriitor armean Vake Kateha. „Ochi pentru ochi“ este un film de aventuri a cărui acțiune se petrece în Orientul Mijlociu, în zilele noastre

Știți cine e Isolda Isnitskaia? O tânără și talentată actriță sovietică, eroina minunatului film „Al 41-lea“, care a rulat nu de mult pe câteva ecrane ale Capitalei. Cu siguranță că ați vrea să aflați acum și câte ceva despre această interpretă. Iată: s-a născut în regiunea Gorki; a absolvit Institutul cinematografic din Moscova, apoi a interpretat roluri importante în filmele „Bună dimineața“ și „Primul convoi“. Proiectele actri-

↑
Scenă din timpul turnării filmului „Vrăjitoarele din Salem“. In prim plan Simone Signoret și Yves Montand.

interpreta un rol extrem de interesant în filmul „Până la Marea Neagră și înapoi“.

In numărul 5 al publicației noastre, articolul „Omul care aduce ploaie“ a apărut fără semnătură. Articolul aparține Tov. Petru Comarnescu.

În luna aprilie a anului 450 îna-
ntea erei noastre, s-a născut cel
mai renumit autor de comedii al
Greciei antice, **Aristofan**. Aristofan
s-a născut și a trăit în marele cen-
tru al civilizației antice, Atena.
Operele sale dramatice își aveau
izvorul în aspectele cele mai con-

șta revoluționarilor democrați ai e-
pocii, Herzen, Bielinski, Dobroliu-
bov, Cernișevski. Continuând cele
mai bune tradiții ale dramaturgiei
ruse, reprezentate prin Fonvizin,
Griboedov, Pușkin, Lermontov, Go-
gol, Ostrovski se numără printre
creatorii teatrului național rus, fiind

CALENDAR

crete ale realității epocii, caracte-
rizându-se printr-un profund conți-
nut politic. În teatrul grec, come-
diile lui Aristofan se distingeau
prin voiciunea, autenticitatea și ve-
ridicitatea personajelor, naturale-
țea acțiunii, calități care atrăgeau
și pasionau un numeros public.

Se pare că Aristofan a scris un
mare număr de comedii. Astăzi
sînt cunoscute 11 din creațiile
sale: „Babilonienii”, „Cavalerii”,
„Pacea”, „Lysistrata”, „Adunarea
femeilor”, „Plutus” (Bogăția),
„Broaștele”, „Norii”, „Viespile”,
„Păsările” etc. Numele lui Aristo-
fan este legat de ideia păcii, care
constituie conținutul esențial al
comediilor „Pacea” și „Lysistrata”.
În „Adunarea femeilor” și în „Pă-
sările” sînt satirizate demagogia
politică și credulitatea ateniensilor,
în „Plutus” patima de a dobîndi
bogății prin orice mijloace, în
„Broaștele” moravurile păturii
culte ateniene.

Comediile lui Aristofan au exer-
citat o puternică influență asu-
pra societății grecești. Aristofan a
murit în anul 388 î. e. n.

La 12 aprilie 1823 s-a născut la
Moscova, Alexandr Nikolaevici Os-
trovski, a cărui operă ocupă un
loc de mare importanță în dra-
maturgia națională rusă și în te-
zaurul creației dramatice univer-
sale. Cititor pasionat de literatură,
Ostrovski se formează sub influen-

A. N.
OSTROVSKI

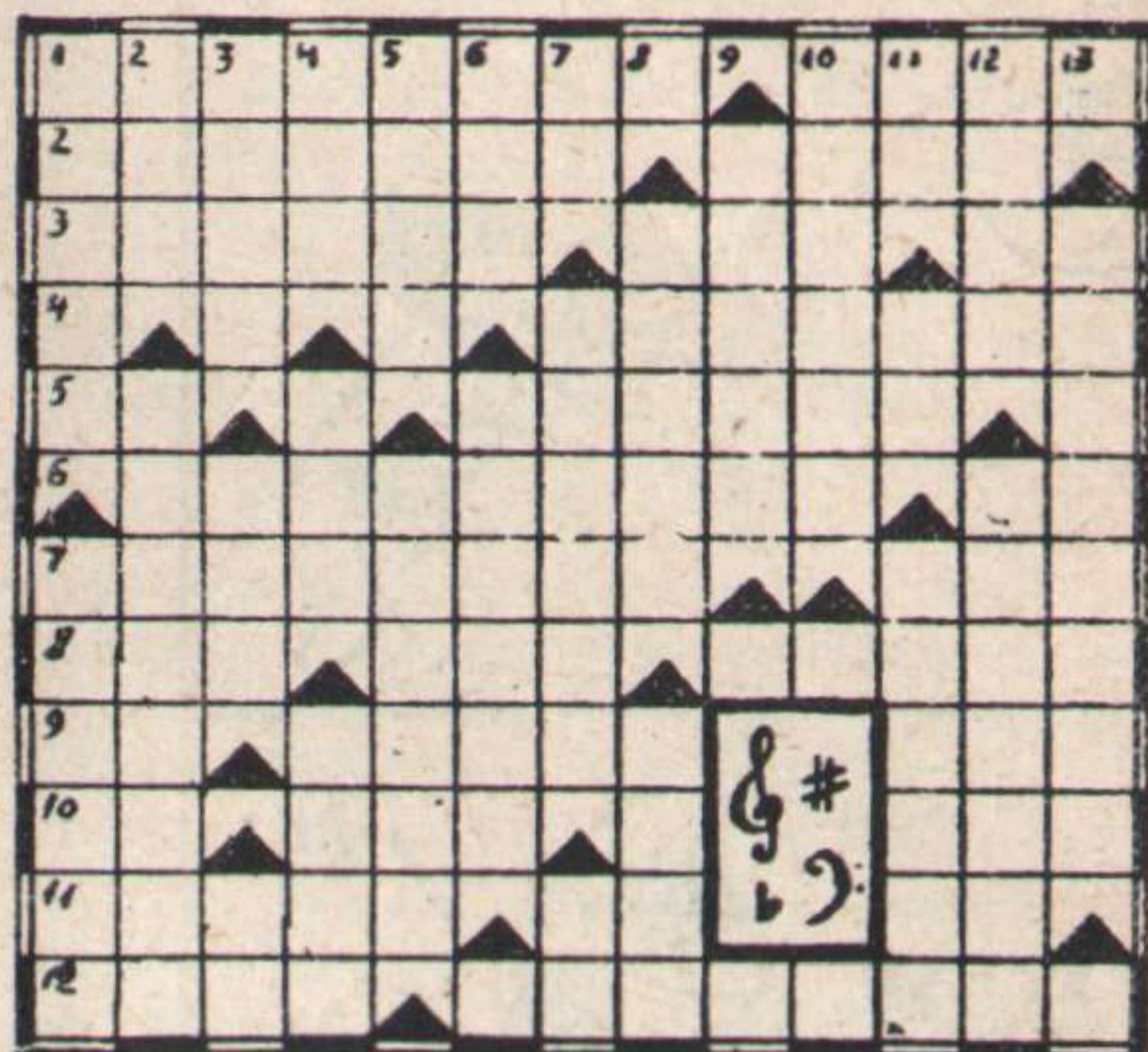

considerat cel mai mare dramaturg
rus din a 2-a jumătate a sec.
XIX. El a scris aproape 50 piese
originale — drame și comedii —
care reflectă profundele frămîn-
tări sociale ale epocii în care a
trăit și în care se oglindesc mo-
ravurile societății ruse contempo-
rane. Prima piesă însemnată a lui
Ostrovski „Între noi ca între-ai
noștri” a apărut în 1850. Printre
piesele sale cunoscute și jucate pe
toate scenele lumii se numără:
„Furtuna”, „Pădurea”, „Vinovați
fără vină”, „Fata fără zestre”.
Printre lucrările sale se mai nu-
mără: „Tablou familial”, „Mireasa
săracă”, „Bani turbați”, „Orice naș
își are nașul”, „Pîinea muncită”,
„Lupii și oile”, „Talente și admi-
ratori” etc. Ostrovski este și crea-
torul unor drame istorice: „Voe-
vodul”, „Dmitri Uzurpatorul” etc.
A murit la masa de scris, la 2
iunie 1866.

MUZICA ȘI DRAMĂ

ORIZONTAL: 1. Arie scurtă, urmînd de regulă după recitativ — Tragedie de Charlotte von Stein. 2. Operetă de Kovner — Compozitor ardelen. 3. Liliputana — „... nou“ de Lucia Demetrius — Zar la table. 4. Regretata Maria... 5. Kurt Dermer — Zoia Kosmedemianskaia. 6. Balet de Glier — Notă muzicală. 7. Tragedie de Sofocle — Pseudonimul lui Caragiale. 8. Frînturi din Radames — Muza poeziei lirice la greci. 9. Particulă a condiționalului — Filozof englez — Locuitor din Banat. 10. Notă muzicală „... Lugojana“ — Postav țărănesc. 11. Ton subțire — Suprafață — Nota diapazonului. 12. Fără acompaniament — Personaj din „Aida“.

VERTICAL: 1. Dramaturg ceh. Unul din „Cei trei mușchetari“. 2. În acest loc — Compozitor de muzică ușoară din R.P.R. 3. Boltă — Poposește — Sufix chimic. 4. Nume de musulman — Una din cele două surori siameze — Violonist și compozitor francez. 5. Puști — Tragedie de Goethe — 6. Nume de fată — Simfonia III-a de Beethoven. 7. Ține — Compozitor francez — Posed. 8. Instrument muzical — Fluviu spaniol. 9. În putere. 10. Eroină din „Eneida“. 11. Pronume latin — Notă la greci. — Celebru violoncelist spaniol. 12. Pentru două voci — Comic maghiar. 13. Compozitor italian.

FLORICEL — de Enrico Fanciotti; înregistrare cu orchestra Electrecord, dirijor Teodor Cosma. Voce: Kiki Markov.

MAICUȚA MEA DRAGĂ — orchestra Electrecord, dirijor Teodor Cosma. Voce: Kiki Markov.

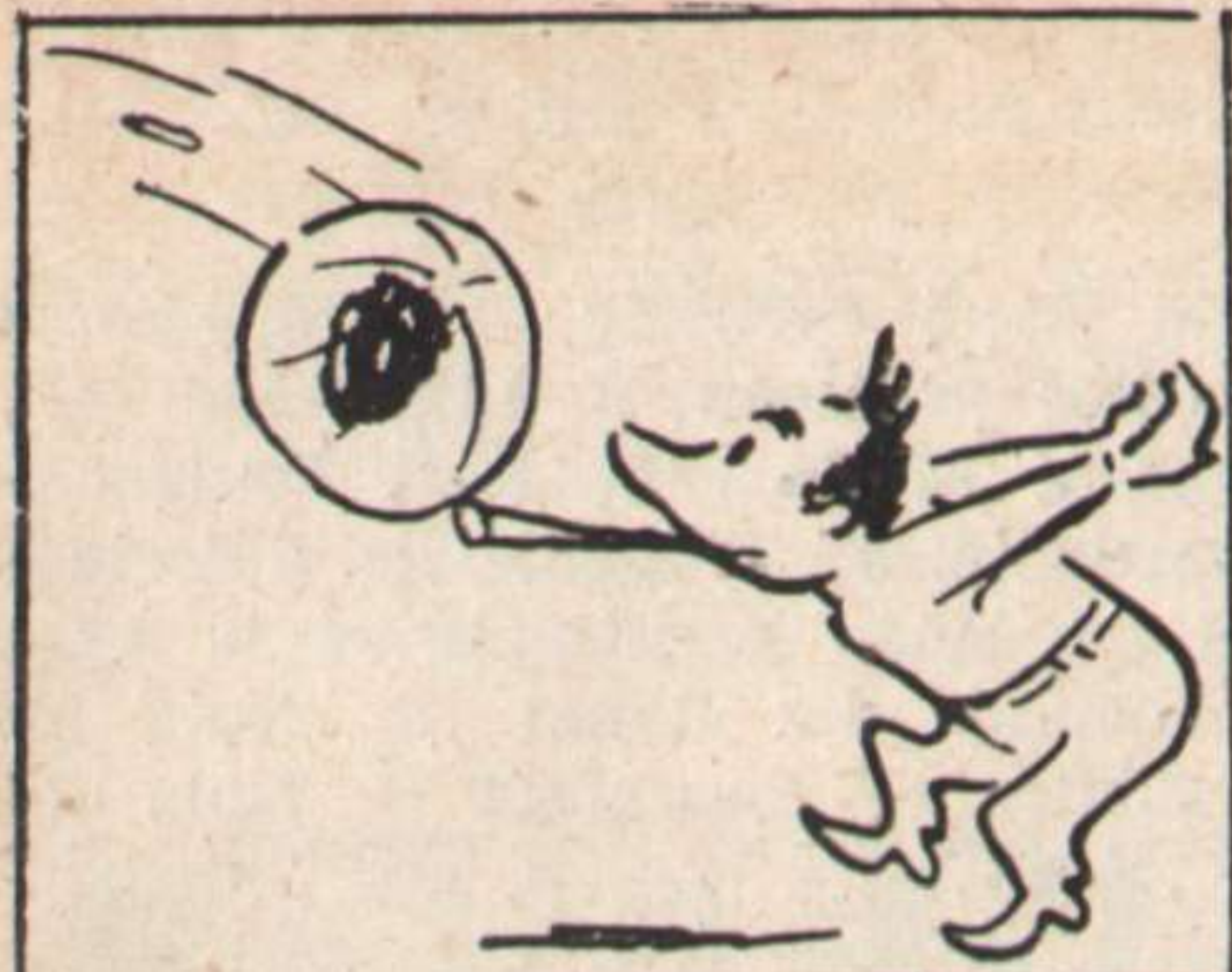
MI-EȘTI DRAG BUCUREȘTI — de Giroveanu (din filmul „București, oraș înflorit“). Orchestra Electrecord, dirijor Teodor Cosma. Voce: Florin Dorian.

Au apărut în magazine:

PE LINGĂ PLOPII FĂRĂ SOȚ — în interpretarea orchestrei de muzică populară Radio, dirijor Radu Voinescu. La fierăstrău Gheorghe Costache.

MI-EȘTI DRAGĂ — în aceeași interpretare.

UNDEVA INTR-UN SAT MIC ȘI E NOAPTE ADINCĂ — piese populare maghiare în interpretarea orchestrei Iosef Iuga. Voce: Iosif Schatt.

FĂRĂ CUNINTE

Desene de MATTY

Poșta redacției

M. Almulei. — București. Specificul revistei noastre nu ne îngăduie să publicăm materialul ce ne-ați trimis. Regretăm și așteptăm o altă colaborare.

Livia Leu — Cluj, M. Carody — București. Adresați-vă Institutului de Teatru „I. L. Caragiale“ București Str. Schitul Măgureanu 1. Este singurul în măsură să vă acorde informațiunile ce le solicitați.

V. Ionescu București, Arcadia Volanski — Reșița. Puteți obține lămuriri asupra celor ce vă interesează de la Direcția Difuzării Filmului — București Str. Julius Fucik 16.

Mia Bota București. Pentru date asupra actorului Luciano de la Marra vă sfătuim să vă adresați revistei italiene de cinematografie „Bianco e Nero“ — Centro sperimentale de Cinematografie Roma.

Mariana I. Enache — Iași. Vom ține seama — la un viitor concurs — de sugestiile Dv. Vă dorim să vă îndepliniți năzuințele și să deveniți o mare actriță de cinematograf.

Sergiu Colosenco — Iași. Nu înțelegem ce doriți să aflați de la noi. Vă referiți la compozitorii melodilor din filmele pe care le specificați, sau la realizatorii acestor producții? În privința abonamentului adresați-vă Oficiului Poștal din orașul Dvs.

Elena Păpușa Ștefănescu — București. În legătură cu cele ce vă interesează asupra actriței Mandy Miller și asupra actorului Gérard Philipe, citiți răspun-

surile noastre publicate la „Poșta redacției“, din numerele precedente. Pentru nr. 5 al publicației noastre vă rugăm să treceți pe la administrația revistei.

Ștefan Stoican Alexandria, Str. Ion Creangă 38, Vașkine Mircea Str. Mareșal Foch 1 Timișoara, Adresați-vă Direcției Difuzării Filmelor din București Str. Iulius Fucik 23.

Maria N. Fodor — Cluj Str. Parta nr. 43. Pentru unele informații cinematografice, urmăriți rubrica revistei noastre. Am publicat în ultimul nostru număr fotografii de la spectacolul „Hanul de la răscruce“ de Horia Lovinescu.

Rodica Tiținea Timișoara, Str. Ungureanu 1, Adam Herman Oradea, Str. Olga Bancic 12. N-avem posibilitatea să vă dăm informațiile solicitate.

Margareta Munteanu Hunedoara, Str. 9 Mai Nr. 5. Publicația noastră este o revistă — program care popularizează spectacolele din Capitală. Deci ea se adresează în primul rând locuitorilor orașului București.

Alexandru Haidus Deva, Str. Karl Marx nr. 10. Conținutul scrisorii Dvs., sînt judicioase și — mai devreme sau mai tîrziu — se vor realiza — sperăm toate. De ce nu căutați să studiați arta regiei de teatru sau cinema? Adresați-vă Institutului de Teatru și Cinematografie „I. L. Caragiale“ Str. Schitu Măgureanu 1 București. Așteptăm să ne mai scrieți.

Avram Sami Botoșani, Str. 7 Aprilie Nr. 21. Filmul interpretat de Fernandel — în rolul Sganarelle — se intitulează „Don Juan“ și rulează pe cîteva ecrane ale Capitalei. Cu siguranță va veni și în orașul Dvs.

Celoralte întrebări nu sîntem în măsură să le dăm răspuns.

Gh. Niculescu București, Str. Udricani 5 — Pop Dumitru București, Str. Coriolan nr. 28. Ne pare rău dar nu putem răspunde favorabil doleanțelor Dvs.

O ROCHIE ATRĂ-
GATOARE DIN CRE-
PON „PRIMAVARA“.
CULORI ȘI DESE-
NE ORIGINALE.

CEREȚI ȚESATU-
RILE DE CREPON
„PRIMAVARA“ IN
TOATE MAGAZINE-
LE CU TEXTILE.

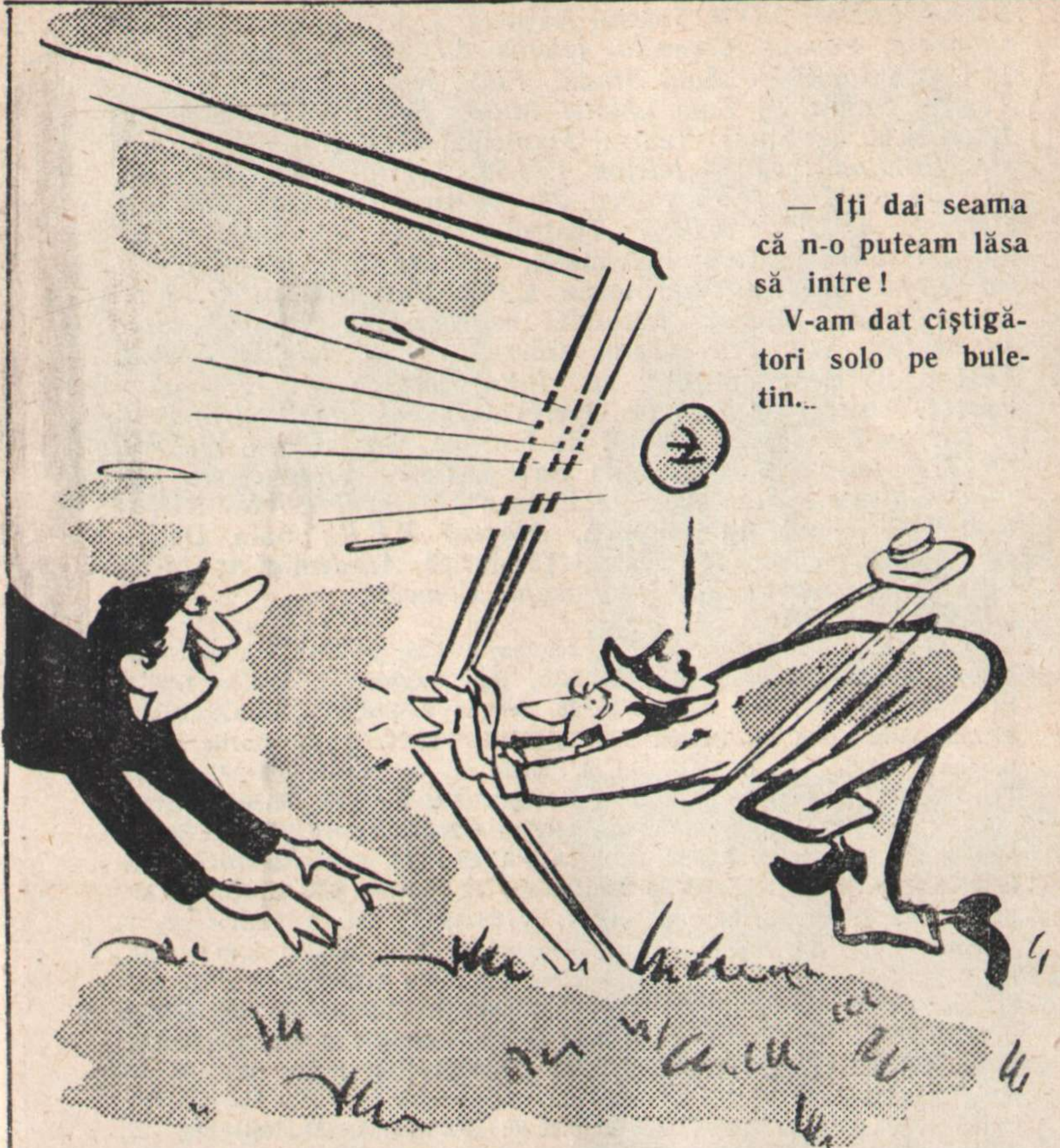
PENTRU ROCHII
DE VARĂ FOLOSIȚI
ȚESATURI BORSEC
UȘOARE ȘI REZIS-
TENTE LA SPĂLAT.

DE VINZARE LA
TOATE MAGAZINELE
CU TEXTILE.

— Îți dai seama
că n-o puteam lăsa
să intre!

V-am dat câștigă-
tori solo pe bule-
tin...

Pronosport

TEATRE

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8; Teatrul Național I. L. Caragiale — Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71; Teatrul Național I. L. Caragiale — Sala Studio, Piața Amzei, telefon 5.15.53; Teatrul Municipal Sala „Matei Millo” Schitu Măgureanu nr. 1. tel. 4.60.60; Studio Teatrul Municipal Sala „Filimon Sirbu”, str. Grădina Icoanei, telefon 1.74.50. Teatrul Municipal Sala „I. Creangă” str. Al. Popov 23; Teatrul Tineretului Str. N. Bălcescu nr. 2, tel. 6.04.77; Teatrul Armatei, Bd. Magheru nr. 20, tel. 2.90.05; Teatrul Armatei, Cal. 13 Septembrie nr. 6 tel. 4.19.05; Teatrul Muncitoresc C.F.R. Șos. Giulești nr. 8 telefon 6.04.82; Studioul Actorului de Film „C. Nottara”, Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44; Teatrul Evreiesc de Stat, str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71; Teatrul de Stat de Operetă, Splaiul Independenței nr. 1, telefon 3.96.48; Ansamblul de Estradă, Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.61; Sala Savoy, Calea Victoriei nr. 33; Filarmonica de Stat „George Enescu”, Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60; Studioul Filarmonicii, Ateneul R.P.R.; Sala Dalles, Bd. N. Bălcescu nr. 18; Teatrul Țandărică, Academiei nr. 18-20; Sala Orfeu, telefon 3.25.19; Pasajul Comedia.

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREȘTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17 INFRAȚIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureștii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviței nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzești nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIȚA, Piața Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITĂ, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL Calea Griviței nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngași nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcărești nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudești nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudești nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călărași nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Șos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAȚI, Cal. Dudești nr. 169; MIORIȚA, Cal. Moșilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH COȘBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Șos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ștefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTAȚII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Șos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

DIN REPERTORIUL TEATRULUI EVREIESC DE STAT DIN BUCUREȘTI

Sus stînga: Sevilla Pastor în spectacolul muzical „Hai să rîdem“.

Sus dreapta: Iancu Alperin (Beniamin) și Benno Popliker (Senderl) în comedia muzicală „Beniamin al III-lea“ după Mendale Moicher Sfurim.

Jos dreapta: Scenă din piesa „Familia Kovacs“ de Ana Novak.

COP. IV: DANA COMNEA IN ROLUL ANICA NEDELEA DIN NOUL FILM ROMINESC „RIPA DRACULUI“.

